

Motion till riksdagen

1989/90:Sk428

av Eva Björne (m)

Skogsvårdsavgiften, m.m.

Skogsvårdsavgiften är en skatt direkt proportionell mot skogsbruksdelens taxeringsvärde och tas ut med 8 procent. Taxeringsvärdet skall normalt uppgå till 70-85 procent av marknadsvärdet. Den kan därför vara rimligt att anta att skogsvårdsavgiften utgör 5 promille av det marknadsmässiga skogsbruksvärdet.

Skogsägarna måste betala skogsvårdsavgift varje år dvs. från det ett bestånd anläggs till dess det avverkas. Lars Hultkrantz och Söre Wibe visar i en bilaga till Långtidsutredningen 1990 att skogsägaren vid slutavverkning i södra Sverige har betalt 40 procent i skatt där omloppstiden är ca 80 år. I norra Sverige där skogens omloppstid är 100 år och mer blir skatteuttaget 50-60 procent.

Till försvar för att ha skogsvårdsavgiften kvar visas på att pengarna går till skogsvård. Vi vet inte vad rundgångskostnaderna för detta är. De bidrag som eventuellt betalas ut skall sökas, prövas individuellt och värderas av en i det konkreta fallet oinsatt person. Helt säkert försvinner en stor del av pengarna i denna byråkratiska hantering.

Skogsvårdsavgiften är helt unik inom det svenska näringslivet. Ingen annan näring har en liknande extra kostnad för s.k. värdsyften.

Räntan på skogskontomedel föreslås nu bli föremål för en kapitalbeskattning med 20 procent. I stället för en kapitalbeskattning borde åtgärder som andra sparformer än bara banklåning införas för att minska de snedvridningar i beskattningen som finns mellan reallt verkessparande och finansiellt sparande.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar avskaffa skogsvårdsavgiften
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att inte införa en skatt om 20 % av avkastningen från skogskonton.

Stockholm den 25 januari 1990

Eva Björne (m)